

Gyakran szoktam nosztalgiázni. Ez néha jó, de sok esetben azt a reakciót kapom, hogy ez már egy más világ mint 15-20 évvel ezelőtt volt. Ez bizonyára így van, de hadd nosztalgiázzak egy olyan emberről, akire most emlékeztünk halálának 12 évfordulóján. Szóll

ősi Feri-bára mindenki úgy emlékezik mint egy nagyon dinamikus ember, aki egész nap úton volt, s akivel nem lehetett bírni ,ha a cserkészetéről volt szó. Ez szó szerint igaz. Én sokat lehettem vele,a csapat évközi túrahelyeinek felderítését is sokszor együtt végeztük. Közösen másztuk meg először a Rezi, Tátika és Csobánc várhegyeit, csapatunk kedvenc portyahelyét a Piros házat is együtt fedeztük fel. Ezeken az utakon hűséges társunk volt a "csörgőkígyó" atya Trabantja, melynek jellegzetes hangja egyedi volt Bogláron. Ez az autó párosulva Feri-bá jellegzetes vezetési stílusával felejthetetlen élményt jelentett.

Később aztán nekem is volt alkalmam nyúzni ezt az autót. Igazi cserkészkocsi volt.

Remélem, ez a rövidke emlékezés is segíti azt, hogy Atya emléke még sokáig vibrálni fog a boglári emberek emlékezetében. Vasárnap a 10-es misén sokat gondoltunk rá.

Visnyei Tibor cserkésztiszt

622 Gaal Gaston cserkészcsapat parancsnoka

[- Fotóalbum -](#)